

Розовото (гюловото) масло иде отъ „*Розовата долина*“, изъ Казанлъжкѣ. Обработването на *гюла* изисква, въобще, твърдѣ много трудъ и грижи. Той расте добръ само по наклоннитѣ хълмове, гдѣто господствова прохладния вѣтрецъ. Разсажданieto трѣбва да се удвоява и да се оре два или три пѣти въ годината, а растението захваща да принося плодъ само слѣдъ петъ или шестъ години. Събиранieto на *гюля* се начева въ юний и се продължава отъ 25 до 40 деня. За добивание на единъ *мускалъ* (4 грамма и 81 сант.) се изисква 8 килограма *гюль* и даже 15, ако пролѣтъта да е била много суха. Маслото струва отъ 5 до 8 лева *мускала* или отъ 1,040 до 1614 лева за килограммъ. На дѣсно отъ пѣтя, по хълмоветѣ на първитѣ планини отъ Родопската верига, които ограничаватъ къмъ западъ Марица, — азъ виждамъ ново-разсадени *гюлове*. Отъ като се прѣселили турцитѣ, българския земледѣлецъ, — който може сега безпрѣпятственно да се ползова отъ плода на своя трудъ, навсѣкждѣ захваналъ да сѣе скъпоцѣннитѣ растения, които прѣди се скривали въ балканскитѣ долини. Въ низкото, край рѣката, азъ забѣлѣзвамъ квадратни ниви, покрити съ трѣва и заградени съ малкъ плетъ: това сж прѣдишни оризови ниви, прѣвърнати въ ливади, послѣ запрящаванieto да сѣятъ оризъ, който произвождалъ малярийна трѣска. И това запрящение съставлява една прѣвѣсходна мѣрка.

Станция Катуница. Тука, срѣдъ селото, което се състои отъ твърдѣ бѣдни кѣщици, измазани съ глина и покрити съ слама, се възвишава съвършенно ново здание, което бие въ очи съ своята бѣлизна. Това е първоначално училище, направено отъ пожертвованията на общината. Въ това село е направено тѣй сѣщо и земледѣлческо училище, но на правителствени разноси. Въ първата година това училище имало вече 70 ученика: такова е въобще стремлението къмъ образование. Друго земледѣлческо училище има на образцовия чифликъ въ Садово.

Долината на Марица, по която ний се спускаме, е добръ разработена. Рѣжъта е великолѣпна, сѣщо и боба, съ който се хранятъ въ продължение на многочисленнитѣ „постни“ дни. Въ